

آشنایی با انگل‌های گوسفند

آشنایی با انگل‌های گوسفند

گوسفند نیز مثل سایر حیوانات به انگل‌های داخلی و خارجی آلوده می‌شود که سبب ناراحتی این حیوان می‌گردد. انگل‌هایی که سبب آلودگی گوسفند می‌شود، عبارتند از: انگل‌های داخلی و انگل‌های خارجی. انگل‌های داخلی

انگل‌های داخلی گوسفند به‌خصوص در مواردی که شرایط آب و هوایی برای رشد و فعالیت انگل در مرحله‌ای که انگل مجبور است آن مرحله از زندگی خود را در خارج از بدن حیوان میزبان به سر ببرد، مناسب باشد یکی از مشکلات عمده پرورش گوسفند است. انگل‌های داخلی متعددی وجود دارد که گوسفند به آنها آلوده می‌شوند، مهمترین آنها عبارتند از: کپلک، تنبای روده گوسفند، انگل‌های معدی-ریوی (قزل‌قورت).

کپلک (Hepatica Fasiola)

این انگل که در کبد حیوان زندگی می‌کند، وجود او در گوسفند سبب علائمی مثل: ضعف، لاغری، تورم زیرگلو، کم‌خونی، آب آوردن حفرهٔ بطنی، لاغری و ریزش پشم می‌شود. قبل از اقدام به پروار کردن گوسفند باید به حیوانات داروی ضد کپلک خورانیده شود. توصیه می‌شود برای از بین بردن کامل این انگل‌ها در حیوان، خوراندن دارو ۴-۶ هفته بعد دوباره تکرار شود. تنبای روده گوسفند

این انگل در روده‌های حیوان زندگی می‌کند و سبب اسهال، درد شدید، و لاغری می‌شود. بره‌های جوان به این انگل آلوده می‌شوند. بهترین موقع خوراندن دارو علیه این انگل در اواخر خرداد ماه است و در مواردی که آلودگی شدید باشد خوراندن دارو باید پس از ۲ ماه تکرار شود.

انگل‌های معدی-ریوی (قزل‌قورت)

این انگل‌ها از استرونیلوس‌ها بوده و در حیوان سبب لاغری، ضعف، کم‌خونی، شکنندگی پشم، سرفه، ناراحتی‌های تنفسی، اسهال سیاه یا قهوه‌ای می‌شود. این انگل در مناطق پر باران بیشتر شایع است و هر ساله تعدادی از گوسفندان در اثر ابتلاء به این انگل از بین می‌روند. حیوان در اثر خوردن علوفهٔ مراتع آلوده به انگل‌ها آلوده می‌شود. برای از بین بردن این انگل‌ها می‌باید از داروهای ضدانگلی استفاده شود. انگل‌های خارجی

در بسیاری موارد گوسفندان به انواع مختلف گنه‌ها و شپش‌ها که در پوست حیوان زندگی می‌کنند، آلوده می‌شوند که سبب عوارض مختلفی در حیوان و حتی سبب مرگ آن می‌شوند. این انگل‌ها علاوه بر اینکه بر حیوان آسیب می‌رسانند، در بعضی موارد بیماری‌های مختلفی را به حیوان منتقل می‌کنند که در اثر موارد سبب مرگ حیوان می‌شوند.

برای از بین بردن انگل‌ها از حمام‌های ضد گنه یا حمام‌های دارویی استفاده می‌کنند. از داروهایی که در این حمام‌ها استفاده می‌شود عبارتند از حشره‌کش‌های آلی کلردار، فسفردار یا حشره‌کش‌های آلی گیاهی است.

بهترین موقع دادن حمام برای از بین بردن انگل‌های خارجی در گوسفند پس از پشم چینی است. زیرا در این موقع به علت عدم وجود پشم، دارو در روی انگل اثر بیشتری دارد. توصیه می‌شود که چون در اکثر موارد در جریان پشم‌چینی بعضی از گوسفندان زخمی می‌شوند، حدود یک هفته بعد از پشم‌چینی عملیات حمام گنه اجراء بشود.

هم‌زمان با عملیات حمام ضدگنه آغل حیوان هم باید علیه انگل‌های خارجی سمپاشی شود. از خسارات ناشی از بیماری‌ها و انگل‌های گوسفندان، می‌توان با به‌کار بردن اصول صحیح مدیریت، تغذیهٔ خوب، و ضدعفونی قوی جلوگیری کرد.

مراعات نکات زیر در جلوگیری از ابتلای حیوانات به انگل‌ها و بیماری‌ها کمک می‌کند:

۱. محل غذاخوری و آبشخور را تمیز نگه دارید.
۲. از نگهداشتن تعداد زیادی گوسفند در واحد سطح معین جلوگیری کنید.
۳. امکانات ورزش یا تحریک در گوسفندان را فراهم کنید.

۴. حیوانات را از انگل‌های داخلی و خارجی پاک کنید.
۵. دو هفته قبل از اینکه حیوان به مرتع فرستاده می‌شود، داروی ضد انگلی بدهید.
۶. در پایان فصل چرا دوباره به حیوان داروی ضد انگلی بدهید.
۷. در طول مدتی که حیوان در چراگاه است، به‌طور آزاد مواد معدنی در اختیار حیوان قرار دهید.
۸. در ۲-۳ ماه اول آبستنی از واکسیناسیون خودداری کنید. زیرا واکسینه کردن گوسفندان در اوایل آبستنی سبب به‌وجود آمدن بره‌های غیرعادی می‌شود. عمل واکسیناسیون بعد از ماه چهارم آبستنی باید انجام بگیرد که سبب ایمنی بره می‌شود؛ زیرا کلستروم می‌ش حای آنتی‌بادی خواهد بود.